

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:

Олександр МАЛІЄНКО, Лариса СЕВЕРЕНЧУК,
Юлія ЦИРФА, Олександр БАНДУРКА,
Василь БОРДЕНЮК, Володимир ГОРБАТЕНКО,
Ігор ГРИЦЯК, Олена КІНДРАТЕЦЬ,
Олександр КОПИЛЕНКО,
Віктор КОТИГОРЕНКО, Василь КУЙБІДА,
Анатолій МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Дмитро НЕЛПА,
Борис ОЛІЙНИК, Оксана ПАРХОМЕНКО-
КУЦЕВІЛ, Петро ПЕТРОВСЬКИЙ,
Сергій ПРАВДЕНКО, Микола ПРИМУШ,
Володимир САЛАМАТОВ,
Анатолій СЕЛІВАНОВ, Валентин ЯКУШИК,
Валентин БАЛЮК (Республіка Польща),
Лариса ЛЕЩЕНКО (Республіка Польща),
Огнян МІНЧЕВ (Республіка Болгарія),
Томас ЯНЄЛЮНАС (Литовська Республіка)

Головний редактор

Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приміальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора –
завідувач відділу соціально-економічної
політики та правового забезпечення

Олександр МАЛІЄНКО – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер **Ірина КИСІЛЬ**,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Завідувач **Юлія ЦИРФА** – 234-67-78,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Микола БіЛОКОПИТОВ – 234-67-78

Тарас РОМАНЮК – 234-67-78

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач **Ольга КЛЕЙМЕНОВА** – 235-79-52,

Лариса МАРЧУК, **Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ**,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, **Євген ТИЩУК**

Літературні редактори:

Олена ЧОПОВСЬКА – 235-79-60,

Лілія СОВЕР – 235-79-53,

Анастасія БОЖКО – 235-79-60

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – **Марина АРЕСТОВА** – 235-81-56

Верстка – **Сергій ЛОСЕНКО** – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, **Наталія КУТНЯК** – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2015.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

рекламних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 21.01.2015.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3. Зам. №.

Тираж 2000 прим. Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «НВП Поліграфсервіс».

04053, м. Київ, вул. Юрія Коцюбинського,

буд. 4, офіс. 25. Реєстраційне

свідчення № 194856 від 26.02.2001 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Віра КУЛЕБА-БАРИНОВА,
народний художник України, професор НАОМА,
член-кореспондент Академії мистецтв України

В єдиному просторі. Михайло Гуйда й учні

Так називалася ця велика присвячена ювіляру Михайлу Гуйді виставка наприкінці 2014 року в Будинку художника. Її організували Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури, Національна академія мистецтв України, Інститут проблем сучасного мистецтва.

Це була подія не тільки для киян, не тільки для художників, студентів, а й, зокрема, Китаю. Адже протягом багатьох років завдяки ректору НАОМА Андрію Чебікіну, який послідовно і наполегливо шукав можливість популяризації української мистецької школи в світі, триває творча співпраця, співдружба України та Китаю. Михайло Гуйда – один із перших, хто відкрив для китайців європейську, українську, київську школу живопису. І це не дивно, бо сила мистецтва іде з глибин духовності, із сутності людських душ. Мистецтво об'єднує людство, воно чисте, прекрасне, вічне. Як художник я також була не один раз у цій великій країні й переконалася, як там цінують живопис, загалом мистецтво, як його популяризують. Скажімо, хрестоматійною стала для китайців картина «Хліб» Т. Яблонської. Її знають мільйони дітей, дорослих у Китаї, друкують у підручниках. Навіть у дитячих садочках діти знають, що таке хліб і яка його ціна. І тепер наш художник Михайло Гуйда, відзначаючи своє 60-ліття в ці часи війни в Україні, закликає людство своєю душею до миру, свободи, щастя жити. Про Михайла Гуйду багато написано, видано не один каталог, його порівнюють із геніальними майстрами давнини.

Він талановитий, ніжно-чутливий, вразливо-вишуканий, елегантний у стилі майстра. Думаю, кожен із тих, хто його знає, може сказати, що красень він не тільки собою, а в кожному дотику пензля до полотна.

Каталог, виданий у Китаї ось тепер, до ювілею, є книгою національної творчості, або історії української школи. На великому зібранні шанувальників мистецтва Гуйди Андрій Чебікін зачитав наказ про занесення його імені до Хвальної книги академії, куди вписані імена корифеїв, професорів, академіків, які зробили свій внесок у розвиток українського мистецтва.

А до книги про Михайла Гуйду ввійшли статті проректора з наукової роботи Остапа Ковальчука, а також професора, доктора мистецтвознавства, дійсного члена Національної академії мистецтв України Олександра Федорука. В них розкривається історія творчості й учителювання М. Гуйди – професора НАОМА, керівника майстерні.

Згадана виставка вразила глядачів не тільки великою кількістю творів самого Михайла, його колег по майстерні О. Басанця, О. Ясенєва, а й учнів, випускників.

Михайло Гуйда пише так: «Майстерня – це ніби живе середовище, сповнене творчої енергії молодих талановитих художників, мудрістю та про-

М. Гуйда. «До перемоги»

Ши Цзянь Фан. «Ранок»

А. Волобуєва. «Бабусина скриня»

О. Басанець. «Озерце»

Думаю, такі картини художників люди мусять знати, такі твори мистецтва мають друкувати в підручниках. Це є правдива історія, яку ніколи ніхто не переписує, не змінить.

Ще одна нова (2014 рік) картина «Чумацький шлях» (180 x 180 п. о.) є вираженням любові до рідної землі. Вона глибоко філософська, сповнена любові до природи, людини, краси жінки, дитини.

фесійним досвідом вчителів, здобутками великих майстрів. Там живе мистецтво.

Я щиро радію відкриттю молодих талантів, завжди в нескінченному захваті від старих майстрів.

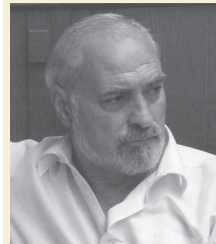
Зберегти індивідуальність молодого митця, побачити в ньому те раціональне та неповторне, відкрити йому світ, який належить тільки йому, – мета викладача».

З цими словами погоджується кожний учитель, той, хто віддає себе своїм учням, передає досвід, набутий упродовж творчого шляху. Як колега скажу: захоплена кожним його твором ще із його студентських робіт. І ось тепер, стоячи на виставці перед великими вражаючими новими творами, зловила себе на думці, що, на жаль, культуру в Україні завжди згадують десь наприкінці не тільки щодо її підтримки. Мало чути про неї з вуст наших керманців, мало хто з них ходить до музеїв і на виставки. А подивитись є на що. І почерпнути є що. Своім глибоким змістом, силою емоцій, своєю символікою картина М. Гуйди «До перемоги» 2014 року (180 x 230 п. о.) нагадує про силу народну, силу свободи українського люду, безкінечну боротьбу за свою землю. Зачіпає глибинні душевні почуття й народжена 1999 року картина «Поминання» (150 x 200 п. о.), в якій Михайло художніми засобами виражає силу землі і матері. Пам'ятаю, як цей твір справив на мене ще тоді сильне враження, як серце стискав біль.

Михайло Гуйда – великий майстер портрета, тільки він так красиво пише руки, обличчя. Його портрет актриси Раїси Недашківської, написаний у 1999 році (105 x 100 п. о.) є правдивим злиттям в одне ціле талантів К. Білокур, Р. Недашківської і М. Гуйди.

Хотілося б, аби виставку, яка такий нетривалий час експонувалася в Будинку художника, показали по всій Україні та за її межами. Світ краще зрозумів би Україну. Втім, Михайло Гуйда вже проторував той шлях. Йому повідомили, що його твори, які знаходяться в Китаї, нині експонують на його персональній виставці в Сінгапурі. Це є початком руху нашого образотворчого мистецтва у світі.

Доку

Михайло Євгенович ГУЙДА. Живописець. Дійсний член Національної академії мистецтв України, народний художник України, член Національної спілки художників України, лауреат премії ім. І. Огієнка. У 1989–1992 рр. – голова правління Київської організації Національної спілки художників України.

Народився 18 грудня 1954 року на хуторі Тихенькому Павловського району Краснодарського краю. У 1982 році закінчив Київський художній інститут (майстерня станкового живопису проф. В. Шаталіна). Навчався в аспірантурі-стажуванні Ленінградського інституту живопису, скульптури та архітектури ім. І. Ю. Рєпіна під керівництвом В. Орешнікова. Викладав живопис у Чжецзянському педагогічному університеті (Китай) та Університеті науки та технології Китайської академії мистецтв у Ханчжоу. Почесний професор цих закладів. Лейтмотив його творчості – емоційне буття людини і природи.

У Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури викладає з 1982 року. З 1995-го – професор, з 1993-го – керівник навчально-творчої майстерні станкового живопису.

М. Гуйда. «На річці Лі Дзянь»